

Tyskland: General Kujat støder sammen med britisk ambassadør over Ukraine og Rusland

4. nov. 2014 – Under en paneldiskussion med *Osnabrücker Neue Zeitung* som vært, over temaet »25 år siden Murens fald«, valgte Storbritanniens ambassadør i Berlin, Sir Simon MacDonald, at være provokerende og erklærede, at NATO-medlemskab var blevet »lovet« Ukraine allerede 2008, og at udsigten til et NATO-medlemsskab var til stede.

Dette fremkaldte en skarp protest fra pensionerede general Harald Kujat, tidl. formand for NATO's Militærkomite, og som umiddelbart før sin pensionering var generalstabschef i Bundeswehr: »NATO kan ikke garantere Ukraines sikkerhed, det kan ikke forsvare Ukraine imod Rusland.« Kujat tilføjede, at Vesten ikke havde nogen meningsfuld strategi for Ukraine: »Hvor skal Ukraine være forankret? Hvad ønsker vi faktisk? Vi må have en afklaring på dette strategiske spørgsmål.« Kujat krævede, at Tyskland forfølger en politik over for Kiev, som er orienteret mod tyske (nationale) interesser, snarere end »værdiorienteret politik«, som er kontrolleret af NATO.

Ruslands ambassadør i Berlin, Vladimir Grinin, som også deltog i diskussionspanelet, understregede, at Rusland ikke modsatte sig, at Ukraine var medlem af EU – på betingelse af, at Kievs ansvar/gæld over for Moskva blev respekteret. I et tilbageblik til Berlinmurens fald for 25 år siden tilføjede Grinin, at begivenhederne på denne historiske 9. november 1989 skabte »en stærk impuls til forbedring af relationerne« mellem Rusland og Tyskland. »Denne udvikling bidrog til at få tyskerne til at se på russerne på en meget mere positiv måde – noget, som holder sig den dag i dag: Jeg har bemærket, at mange tyskere ser

positivt på Rusland og ikke kan lide den meget kritiske mediedækning af Rusland i Tyskland.«

Foto: *Tidl. NATO-general Harald Kujat*

Fra LaRouche-bevægelsen 6. nov. 2014: Obama går ned

Midtvejsvalget i USA den 4. nov. 2014 var en massiv fornægtelse af alt det, Barack Obama står for, og som nu omgående må omsættes til hans faktiske fjernelse fra magten, gennem en rigsretssag eller ved andre forfatningsmæssige midler.

Dette betyder Obamas sammenbrud, kommenterede Lyndon LaRouche i dag. Dette er nøjagtig den tendens, som jeg så komme og advarede om i sidste weekend, sagde han; nu sker det. Ikke alene er Obama blevet totalt afklædt og gå nu rundt iført en tønne, som i sig selv er ved at falde fra hinanden, kommenterede LaRouche – med reference til forsideoverskrifterne og tegningen i dagens *New York Post*, («AFKLÆDT! Kejseren har ingen klæder»). Hele det Demokratiske Parti, selv de seriøse folk, har nu ikke andet på end en tønne. Man kan simpelt hen ikke længere markedsføre Obama; han er simpelt hen noget skidt, der bør skylles ud i toilettet.

Ikke, at Republikanerne duer til noget, tilføjede LaRouche.

Så hvad vi ser i denne uge, forklarede LaRouche, er Obamas sammenbrud og det fortsatte sammenbrud af det transatlantiske

finanssystem. Alt på planeten er nu ved at eksplodere, og der er et generelt kollaps af den globale økonomi i gang. Tingene er ved at blive meget barske: den globale båd gynger ikke, sagde LaRouche; den er ved at synke.

Det går meget hurtigt nu. Obama er gået ned, og dette vil meget hurtigt skabe et nyt arrangement af kræfter, bemærkede LaRouche. Så forbered jer på kaneturen.

Ukraine: Porosjenko truer med fornyet krig imod Donbass-republikkerne

4. nov. 2014 – Den ukrainske præsident Petro Porosjenko truede, iflg. rapporter, i går med at afslutte Minsk-aftalen om våbenstilstand fra 5. sep., i kølvandet på søndagens valg i Lugansk og Donetsk, som valgte personer, der var imod Kiev-regimet, med et stort flertal.

»Vi bør genoverveje vores handleplan. Jeg har diskuteret det med forsvarsministeren«,

sagde han i en tale, som blev transmitteret over fjernsynet mandag aften, iflg. en rapport, publiceret af *Deutschewelle*, og han kaldte valget for en »åbenlys overtrædelse« af Minsk-aftalen. Han meddelte, at han ville søge en tilbagekaldelse af aftalens bestemmelse, som gav Donbass-regionen begrænset selvstyre, og som var en betingelse for, at de to selvudråbte republikker ville støtte freds-aftalen.

I dag, iflg. senere nyheder, havde Porosjenko trukket sin trussel om at annullere Minsk-aftalen tilbage, men stod ved

sit forslag om at tilbagekalde bestemmelsen om den særlige status, og denne tilbagekaldelse er blevet forelagt parlamentet.

»Jeg vil gerne understrege, at den [loven] ikke betyder annulleringen af Minsk-aftalen; tværtimod vil vi være parat til at vedtage en ny lov i lyset af forholdene, hvor vi vil se en våbenstilstand, en tilbagetrækning af tropper fra konfrontationslinjen ... i overensstemmelse med Minsk-protokollen fra 5. sept.«, sagde Porosjenko efter et møde i Kiev, iflg. *RIA Novosti*.

Tidligere den 3. okt. havde Porosjenko også meddelt, at han var i færd med at sende tropper til det sydlige og østlige Ukraine til »opførelse af forstærkninger« imod en »mulig offensiv i retning af Mariupol, Berdyansk, Kharkiv og det nordlige Lugansk.« Ifølge *The Guardian* har der cirkuleret rygter i Donetsk om, at separatisterne vil indlede en ny offensiv, men det står ikke klart, om appetitten for en ny krig er til stede, idet begge republikkers politiske lederskab har talt om behovet for at forbedre de økonomiske forhold. Embedsmænd i politiet i Lugansk har imidlertid i dag fortalt *Itar-Tass*, at beskydning af beboelsesområder med granater har dræbt 20 mennesker, siden i går aftes.

Foto: Ukraines præsident Petro Porosjenko

Specialrapport:

Den nye Silkevej transformerer planeten – En ny æra for menneskeheden

Men jeg er nødt til at sige, at vi befinder os på et tidspunkt, hvor vi har en krise af dimensioner uden fortilfælde. Menneskeheden står i øjeblikket på randen af et folkemord, som kunne blive værre end noget som helst, der tidligere er sket i historien, og som situationen er nu, hvis den transatlantiske sektors nuværende politik fortsætter, så vil det ske.

Download (PDF, Unknown)

En ny Økonomisk Verdensorden med BRIKS og Schiller Instituttet

»Slaget om Jorden« er i gang mellem BRIKS og den nuværende unipolære verdensorden med centrum i City of London og Wall Street. Med Dilma Rousseffs valgsejr fastholdes Brasilien i BRIKS, og etableringen af en Asiatisk Infrastrukturinvesteringsbank, AIIB, inkluderes stadig flere lande i samarbejdet. BRIKS er ved at realisere den nye retfærdige økonomiske verdensorden, som Schiller Instituttet har kæmpet for, og Schiller Instituttets jubilæumskonference

viser instituttets centrale placering i denne kamp i dag. IS kan besejres gennem samarbejde med Rusland, Kina, Syrien og Iran – og konfrontation med Rusland via Østeuropa må stoppes, inden vi får atomkrig. Der må etableres en international koordineringskomité under amerikansk og russisk ledelse til at besejre ebola-pandemien. ECB's stresstest var et røgslør for at bankkrise og sammenbrud lurer.

Download (PDF, Unknown)

Forslag til Glass/Steagall-lov i svensk folketing

Stockholm, 28. okt. 2014 – Seks svenske folketingsmedlemmer fra Venstrepartiet indgav et forslag, som krævede en lov om opdeling af bankerne. Ophavsmanden er Ulla Andersson, næstformand for Venstrepartiet og partiets talskvinde i økonomiske anliggender, som har været den førende forkæmper for en bankopdeling i det svenske folketing, Riksdagen. Hun er nu også i tæt kontakt med regeringen om budgetspørgsmål. Den nye, Socialdemokratiske og De Grønne-regeringskoalition er først og fremmest afhængige af Venstrepartiets støtte, selv om de tre partier tilsammen ikke udgør en flertal i folketinget. De andre FM'er bag forslaget er Daniel Sestrajic, Wiwi-Anne Johansson, Christina Høj Larsen, Ali Esbati og Daniel Riazat.

I deres begrundelse kræver de, at

»folketinget anmoder regeringen om meget hurtigt at påbegynde en parlamentarisk undersøgelse af fremlæggelsen af et lovforslag om at adskille traditionelle bankaktiviteter og de såkaldte investeringsbankaktiviteter.«

Begrundelsen på to sider påpeger statens »implicitte garanti« for ikke at tillade, at store finansinstitutioner går fallit, som

»grundpillen i den strukturelle tilskyndelse, som forårsager den finansielle krise.«

»De implicitte og udtalte statsgarantier er en stor understøttelse af de store bankers låneomkostninger.« Værdien heraf er af den Svenske Centralbank blevet vurderet til SEK30 mia. (\$4,2 mia.) om året i gennemsnit for de fire, store, svenske banker i årene 2002-2010. »Det modsvarer lidt mere end halvdelen af disse bankers totale profit før skat i denne periode.«

»En britisk bankundersøgelse af den finansielle krise viste, at når den britiske stat gav forskellige former for støtte til bankerne under finanskrisen, viste det sig at være vanskeligt at adskille traditionel aktivitet, som er vigtig for samfundet, fra investeringsaktiviteterne. Det førte til, at hele banken blev reddet, inkl. de dele, som ikke ansås vigtige for samfundet, hvilket blev meget dyrt.« Undersøgelsen skønner, at så meget som fire til fem ud af seks dele af de britiske bankers totale regnskab stammer fra investeringsaktiviteter.«

Forslaget påpeger yderligere det absurde i, at bankerne spekulerer i finansielle instrumenter (f.eks. derivater, -red.) med sine egne penge (i modsætning til investorers penge, -red.), og dernæst bliver reddet af staten. Forslaget kræver sluttelig en bankopdeling for at undgå de moralske risici omkring

»interessekonflikten i banken, som dels repræsenterer

kundernes interesser samtidig med, at bankerne handler på egne vegne, ... spekulative aktiviteter, som øger finanssystemets ustabilitet.«

Indstillingen om lovforslaget kan ses på:

http://www.riksdagen.se/sv/Dokument-Lagar/Forslag/Motioner/Motion-20141583-Bankdelnings_H20283/

Tysklands Westfalske Fredspris til Den internationale Rumstation

Den 25. oktober 2014 fik Den internationale Rumstation Tysklands Westfalske Fredspris med begrundelsen, at denne

»humanitetens fremskudte post«, som er i kredsløb om Jorden, »er et bevis på, at fredeligt, internationalt samarbejde mellem partnere fra forskellige kulturer er muligt.«

Den internationale Rumstation var også nomineret til Nobels Fredspris i 2014.

Til Imperiets ærgrelse er en Ny Verdensorden nu på plads

2. nov. 2014 – Til trods for, at London og Det Hvide Hus benægter det, så er en Ny Verdensorden kommet. Bryan MacDonald, journalist ved Irish Independent og Daily Mail (UK), påpegede dette i et indlæg i dag og sagde,

»det, som man ikke ser rapporteret, er den kendsgerning, at den gamle ordens støttepiller i årevis har været ved at forvitte.«

Alt imens de, der er bærere af den gamle, affældige orden, fortsat benægter ændringen, så er der nogen i denne orden, som har erkendt denne realitet, og som siger det højt. For eksempel sagde forsvarsminister Chuck Hagel, på Aspen-instituttets »Washington Ideas Forum« den 29. okt., som svar på et spørgsmål fra den nationale korrespondent for The Atlantic, James Fallows, om det igangværende, globale kaos, at han mente, vi gennemlevede et af disse historiske, afgørende tider. At vi ser en ny verdensorden.

MacDonald påpegede, at den voksende betydning af BRIKS og andre fremvoksende økonomier har store implikationer for globalt forbrug, forretningsvirksomhed og investeringer. Den internationale Valutafond (IMF) skønner, at, i 2020 vil Rusland have overtaget Tyskland, og Indien vil præstere bedre end Japan. Den forudsiger også et fald i USA's globale andel fra 23,7 % i 2000 til 16 % i 2020. I 1960 repræsenterede USA 38,7 % af verdensøkonomien. Omvendt scorede Kina i 1987 kun 1,6 %, men vil ved slutningen af dette årti gøre krav på 20 %. Dette er en forandring uden fortilfælde på så relativ kort tid.

»IMF skønner«, skriver MacDonald, »at, i 2015 vil fire af

verdens topøkonomier være Medlemmer af ... BRIK [sic]. Kina vil erstatte USA som top dog. Det er måske allerede sket; økonomiske data har en tendens til at være bagud i forhold til de økonomiske kendsgerninger. Italien, Europas syge mand, er ikke med i top 10, og UK hænger lige netop på, selv om London stadig promoveres som et finansielt kraftcenter. De eneste, der stadig tror på det, er små englændere. UK er blevet til geopolitikkens Julie Andrews, en falmende stjerne, som en gang var strålende. Frankrig er impotent og vakler fra krise til uheld og tilbage igen.«

Schiller Instituttets Ugeavis 45 – 2014

Download (PDF, Unknown)

Valg i Donbass fremkalder trusler fra Kiev

2. nov. 2014 – Søndag den 2. november afholdt republikkerne Donetsk og Lugansk i det sydøstlige Ukraine valg for at vælge deres ledere og medlemmer af parlamentet. Valgresultaterne vil være tilgængelige mandag, den 3. nov. Valget var blevet godkendt i Minsk-aftalen – men er imidlertid blevet fordømt af Kiev-regimet og dets vestlige støtter, som nægter at anerkende

valgresultatet.

Ifølge *Itar-Tass* sagde Ukraines Sikkerhedstjeneste (SBU) på Facebook i søndags, at det havde indledt en kriminel efterforskning med hensyn til afholdelsen af valg i de selvudnævnte folkerepublikker Donetsk og Lugansk.

Den kriminelle efterforskning er blevet indledt under Del 1, paragraf 109 af Ukraines straffelov (handlinger, der med tvang tilsigter at ændre eller vælte den forfatningsmæssige orden eller overtage magten), sagde Sikkerhedstjenesten i rapporten.

Kiev har også erklæret alle internationale valgobservatører *persona non grata* i Ukraine. Over hundrede sådanne observatører fra flere europæiske lande og USA overvågede valget.

I mellemtiden sagde premierministeren i den selvudnævnte Folkerepublik Donetsk, Alexander Zakharchenko, at republikkens myndigheder ville indlede en strafferetssag for folkemord som svar på den sag, som Ukraines Sikkerhedstjeneste har indledt mod de afholdte valg.

Itar-Tass rapporterer også, at to undergravende grupper, som forsøgte at ødelægge valgene, blev neutraliseret i den østukrainske by Donetsk.

Ria Novosti rapporterer, at ukrainske straffeekspeditioner på ordre fra Kiev-'juntaen' blokerede indfaldsvejene til Folkerepublikken Donetsk for at stoppe dem, som ønskede at deltage i valgene.

Ifølge *Itar-Tass* har Ukraines præsident Petro Porosjenko truet med at levere »en passende reaktion« til overtrædelser af de ukrainske love i forbindelse med valgene i de selvproklamerede republikker, Donetsk og Lugansk.

Porosjenko sagde, at valgene er en »åbenlys overtrædelse« af Minsk-protokollen fra 5. september.

I sidste uge, den 29. okt., udstedte det russiske Udenrigsministerium en erklæring, som understregede, at valgene i Folkerepublikkerne Donetsk og Lugansk var helt i overensstemmelse med Minsk-aftalerne. Den sagde, at det standpunkt, som lederne af selvforsvarsstyrkerne i de to republikker har taget ved valgene den 2. nov., er juridisk gyldigt og helt i overensstemmelse med de aftaler, man nåede frem til på Ukraine-kontaktgruppens drøftelser i Minsk i september.

Forud for valgene overtrådte Ukraine selv Minsk-aftalerne ved at trække sin underskrift tilbage på det dokument, som fastlagde koordinaterne for skillelinjen mellem den ukrainske hær og militserne.

I sidste uge sagde Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov i et interview til avisen *Izvestia* og *Lifenews*, at Moskva vil anerkende valgresultaterne i Ukraines selvproklamerede republikker.

»Valgene, som finder sted den 2. nov. i Donetsk og Lugansk, er meget vigtige for legitimeringen af deres myndighed«, sagde Lavrov. »Vi forventer, at valgene finder sted som tidligere aftalt, og vi vil naturligvis anerkende resultaterne. Vi vil se frem til folkets udtryk for dets frie vilje, og at ingen udefrakommende kræfter vil forsøge at afbryde dem.«

Foto: Valg i Donbass 2. nov.

Leder fra LaRouche-bevægelsen

4. nov. 2014:

Fred og økonomisk vækst er mulig; Obama skal væk

USA og dets folk bør ikke tolerere, at Barack Obama én dag længere udøver magt efter denne valgdag, hvor han personligt har ødelagt det Demokratiske Parti, som ikke har haft mod til at sige til ham, at han skal forlade embedet. Demokraterne kan ikke sige, at de ikke, præcist og gentagne gange, har fået besked af repræsentanter fra EIR og LaRouchePAC i løbet af det seneste år om, at de selv skulle skubbe Obama ud af embedet og vinde deres vælgere tilbage fra de katastrofer, han repræsenterer. Kesha Rogers »chokerende« succes i Texas-valgkampen til Senatet var et afgørende bevis på dette.

Kommentarerne er mange, som den, der kommer fra tidl. chef for Rådet for Udenrigsanliggender Leslie Gelb, den 2. nov.: Obamas næstkommanderende er muligvis dårlige, men de reflekterer det, som de blev udvalgt til at udføre – det er Obama selv, som er problemet. Han er problemet, ikke blot for det Demokratiske Parti, men også for USA's militær og Kongressen: Med endnu en katastrofe fra i går, med Obamas såkaldte »krig mod ISIS-terrorismen«, står det klart, at han, på bekostning af tab af liv og ejendom, opnår mindre end ingenting – idet han udvider terrorgruppernes antal og rækkevidde, intensiverer konfrontationen med Rusland og Kina og endda truer med atomkrig. Han er problemet for den amerikanske befolkning, som har mistet ethvert håb om en faktisk, økonomisk genrejsning og en produktiv fremtid for de kommende, yngre generationer.

Pointen er, at løsningerne på det problem, som Obama repræsenterer, er umiddelbart mulige. Den nye dynamik omkring BRIKS-nationerne, som har eksisteret, siden deres topmøde i

juli måned, og aftalerne om deres nye, internationale udviklingsbanker, repræsenterer potentialet for både samarbejde mellem nationer og hurtig, økonomisk vækst. Det diskuteres ikke blot; det gennemføres faktisk: Man bygger nye Panama- og Suezkanaler; udviklingskorridorer med højhastighedstog bygges over hele Eurasien og er påbegyndt i Afrika; de tager føringen inden for rumforskning, og Kina går hastigt frem med planer for minering på Månen for at fremskaffe brændstof til fusionskraft, og for udvikling af fusionskraft. De etablerer udviklingsbanker med kreditsystemer til langsigtede investeringer i infrastruktur over hele verden (uden medfølgende betingelser om indføring af selvmorderisk nedskæringspolitik).

»Produktivitet«, sagde økonom og stiftende redaktør af EIR, Lyndon LaRouche, under drøftelser af »langtidsperspektivet af de aktuelle, korttids-begivenheder« med LaRouche-bevægelsens politiske komite i dag. Produktivitet er det hovedelement, som økonomien har brug for, for at vokse. »Produktivitet i USA's økonomi toppede omkring 1982 og er gået ned ad bakke lige siden, og dykkede helt ned til Bush-niveau[1]«, sagde LaRouche.

De virkelige tal for produktivitet giver LaRouche ret mht. arbejdskraftens produktive evne i USA; det er den grundlæggende årsag til, at amerikanere ikke tror på tåbelighederne om »økonomisk genrejsning« under Obama, fordi deres realindkomst fortsætter med at dykke og dykke.

Reel produktivitet og vækst er det, som »BRIKS-dynamikken« tilbyder USA og Europa. Hertil svarer Obama: »Smadr dem.« Hans Hvide Hus har f.eks. tvunget et par førende nationer til at modarbejde BRIKS-infrastrukturbankerne – lande, som allerede er begyndt at fortryde bittert, at de gik med Obama og briterne i dette spørgsmål. Obama har været ført i snor af det britiske kongehus og statsråd (Privy Council), siden G20-mødet i februar 2009 i London, og deres respons er at smadre BRIKS og provokere Rusland til en krig.

Den pessimisme, som amerikanerne giver udtryk for, kommer fra at tolerere »lederskab«, som præsidenter som Bush og Obama er indbegrebet af, som ledere, der er værre end værdiløse.

Obama må fjernes fra magten nu. LaRouche har bemærket, at Bill Clinton, især nu, har en hovedrolle at spille i organiseringen af et nyt præsidentskab. Og han har bemærket den seneste tids stærke respons til hans egne, politiske løsninger i denne krise, og som kommer fra området omkring New York City med sin høje »intellektuelle produktivitet«, som han benævner det. Dette kan blive et omdrejningspunkt, ud fra hvilket disse løsninger kan stråle ud til hele landet.

[1] Eng. 'Bush League': ordspil, opr. betydning tilnærmelsesvis 'vildmarks-niveau' (altså hvor der intet findes). Her brugt som skældsord for Bush jr.-præsidentskabets økonomiske nedgangstid.

Radio Schiller den 3. november 2014: Obama på vej ned//valget i Østukraine

med formand Tom Gillesberg

Også: flere nationer samarbejder med BRIKS

Leder fra LaRouche-bevægelsen

3. nov. 2014:

LaRouche: Forudsætningen for at redde civilisationen er at smide Obama ud

Under diskussioner søndag aften understregede Lyndon LaRouche, at vi har nået det punkt, hvor enten vi og de mennesker, som er enige med os, smider Obama ud af embedet, eller også er civilisationen færdig. Vi står helt ude på randen, og denne handling er forudsætningen for at redde civilisationen.

Menneskehedens fremtid afhænger af, at vi beslutter at sætte Obama ud af kraft med hensyn til hans bestræbelser for at blokere de hovednationer i verden, som tager skridt til at skabe det nye paradigme, som er centreret omkring BRIKS-nationerne og den globale bevægelse for udvikling. Hvis vi tillader Obama at lykkes med dette, kan vi gå ad helvede til. På den anden side, hvis vi gør det rigtige og støtter Rusland og andre nationer, så kan vi vinde i global skala.

Den rolle, som Rusland, under Putins lederskab, spiller i forbindelse med Kina, er af afgørende betydning. Hvis vi ikke kan gøre et fremstød nu som en enhed, kunne vi miste menneskeheden. Vi må fjerne Obama fra magten. Hvis vi ikke gør det, er vi dødsdømte.

I USA er hovedcentret for politisk tænkning og kultur, iflg. LaRouche, New York City. Det, der foregår i NYC, er afgørende for den amerikanske befolknings politiske evner som helhed. I USA's historie har NYC været det store centrum for samtale.

Tendensen har været, at NYC var tændsatsen. Det er det nationale centrum for beslutningstagning.

I løbet af de seneste uger har LaRouche-bevægelsen i New Jersey/NYC-området lanceret sit eget Manhattan Projekt. Med en række interventioner, begyndende med mødet i FN's generalforsamling, den indiske premierminister Narendra Modis møde i Madison Square Garden, et vigtigt møde, der blev holdt i Harlem, om frigivelsen af de hemmeligstemplede 28 sider af den Fælles Kongresundersøgelse af saudiernes rolle i 11. september-angrebet, og i den seneste uge, en aggressiv intervention med LaRouche-bevægelsens Politiske Aktionskomites **Krigsplan til besejring af Ebola**, har LaRouche-bevægelsen begyndt at fremkalde et skift i nationen.

LaRouche påpegede, at vi ved slutningen af sidste uge befandt os på en nedadgående kurs. Verden stod på randen af termonuklear krig. Denne fare er ikke blevet fuldstændig fjernet. Men i begyndelsen af denne uge begyndte vi at opgradere vores aktivitetsniveau pga. vores organiseringsaktiviteter i NYC, som er det nationale center for, hvor det gærer, hvis der er noget i gære. Som et resultat begynder vi nu at se betydningsfulde kræfter, som bevæger sig i retning af at stoppe faren for krig ved at gøre fremstød for at sætte Obama ud af kraft.

Vi har nu muligheden for at besejre ondskabens kræfter; hvis vi ikke udøver denne mulighed, kunne vi tabe.

I denne uge kunne vi se, at der tages yderligere skridt til at redde menneskeheden. Folk i USA begynder at være parate til at skride til handling for at forandre verdenshistorien. Vi har en chance for at vinde nu. Vi må vinde denne krig for at forhindre, at det, der foregår i Mellemøsten, overtager hele verden.

Nøglen, understregede LaRouche, er, at vi bliver vores pessimisme kvit. Den pessimistiske vane er ikke påtvunget

udefra, det er en beslutning, som hver person selv træffer. Hver enkelt person må beslutte sig for at befri sig selv fra pessimisme og skabe fremtiden.

LaRouche sagde, at hvis du ikke har 'ild i dine bukser', har du slet ingen ild. Nogle mennesker har ikke flammende bukser. De ønsker at være forsigtige, men benzinen er alligevel allerede antændt.

Helga Zepp-LaRouche opsummerede substansen i diskussionen på passende måde ved at understrege, at det, vi nu må gøre er, at Modi-ficere vores organisering.

Til glæden – An die Freude **Friedrich Schiller 1785** **(1808)**

(1)

Freude, schöner Götterfunken,
Tochter aus Elisium,
Wir betreten feuertrunken,
Himmlische, dein Heiligthum.
Deine Zauber binden wieder,
Was die Mode streng getheilt,
Alle Menschen werden Brüder,
Wo dein sanfter Flügel weilt.
Chor
Seid umschlungen, Millionen!
Diesen Kuß der ganzen Welt!
Brüder – überm Sternenzelt
muß ein lieber Vater wohnen.

(2)

Wem der große Wurf gelungen,
eines Freundes Freund zu seyn;
wer ein holdes Weib errungen,
mische seinen Jubel ein!

Ja – wer auch nur eine Seele
sein nennt auf dem Erdenrund!
Und wer's nie gekonnt, der stehle
weinend sich aus diesem Bund!

Chor

Was den großen Ring bewohnt
huldige der Simpathie!
Zu den Sternen leitet sie,
Wo der Unbekannte tronet.

(3)

Freude trinken alle Wesen
an den Brüsten der Natur,
Alle Guten, alle Bösen
folgen ihrer Rosenspur.
Küße gab sie uns und Reben,
einen Freund, geprüft im Tod.
Wollust ward dem Wurm gegeben,
und der Cherub steht vor Gott.

Chor

Ihr stürzt nieder, Millionen?
Ahndest du den Schöpfer, Welt?
Such' ihn überm Sternenzelt,
über Sternen muß er wohnen.

(4)

Freude heißt die starke Feder
in der ewigen Natur.
Freude, Freude treibt die Räder
in der großen Weltenuhr.
Blumen lockt sie aus den Keimen,
Sonnen aus dem Firmament,

Sphären rollt sie in den Räumen,
die des Sehers Rohr nicht kennt!

Chor

Froh, wie seine Sonnen fliegen,
durch des Himmels prächtigen Plan,
Laufet Brüder eure Bahn,
freudig wie ein Held zum siegen.

(5)

Aus der Wahrheit Feuerspiegel
lächelt sie den Forscher an.
Zu der Tugend steilem Hügel
leitet sie des Dulders Bahn.
Auf des Glaubens Sonnenberge
sieht man ihre Fahnen wehn,
Durch den Riß gesprengter Särge
sie im Chor der Engel stehn.

Chor

Duldet mutig, Millionen!
Duldet für die bessere Welt!
Droben überm Sternenzelt
wird ein großer Gott belohnen.

(6)

Göttern kann man nicht vergelten,
schön ist's ihnen gleich zu seyn.
Gram und Armut soll sich melden
mit den Frohen sich erfreun.
Groll und Rache sei vergessen,
unserm Todfeind sei verziehn.
Keine Thräne soll ihn pressen,
keine Reue nage ihn.

Chor

Unser Schuldbuch sei vernichtet!
ausgesöhnt die ganze Welt!
Brüder – überm Sternenzelt
richtet Gott wie wir gerichtet.

(7)

Freude sprudelt in Pokalen,
in der Traube goldnem Blut
trinken Sanftmut Kannibalen,
Die Verzweiflung Heldenmut
– Brüder fliegt von euren Sitzen,
wenn der volle Römer kraißt,
Laßt den Schaum zum Himmel sprützen:
Dieses Glas dem guten Geist.

Chor

Den der Sterne Wirbel loben,
den des Seraphs Hymne preist,
Dieses Glas dem guten Geist,
überm Sternenzelt dort oben!

(8)

Festen Mut in schwerem Leiden,
Hülfe, wo die Unschuld weint,
Ewigkeit geschwornen Eiden,
Wahrheit gegen Freund und Feind,
Männerstolz vor Königstronen,
– Brüder, gält' es Gut und Blut –
Dem Verdienste seine Kronen,
Untergang der Lügenbrut!

Chor

Schließt den heiligen Zirkel dichter,
schwört bei diesem goldnen Wein:
Dem Gelübde treu zu sein,
schwört es bei dem Sternenrichter!

(9)

Rettung von Tirannenkettten,
Großmut auch dem Bösewicht,
Hoffnung auf den Sterbebettten,
Gnade auf dem Hochgericht!
Auch die Toden sollen leben!
Brüder trinkt und stimmt ein,

Allen Sündern soll vergeben,
und die Hölle nicht mehr seyn.

Chor

Eine heitre Abschiedsstunde!
süßen Schlaf im Leichentuch!
Brüder – einen sanften Spruch
Aus des Todtenrichters Munde!

Til Glæden

Glæde, herlige gudinde, funke fra Elysium,
vi betræder fro i sinde, himmelske, din helligdom.

Ved din troldomsmagt fortønes tidens skranker, dagens
tvang.

Alle mennesker forsones af dit blide vingefang.

Kor:

Favnet være millioner! Glædens kys til hver især!

Brødre – over stjerners hær må der bo en mild forsoner.

Du, som fik dit held at vinde dig en ven, der holder ord,
du, som vandt en herlig kvinde, bland din jubel i vort
kor!

Ja – selv du, der blot kan fjæle dig hos én, syng med i
dag!

Den, det blev forment, må stjæle sig med gråd fra dette
lag.

Kor:

Alle klodens millioner, sympatiens stjernebro
fører til det høje bo, hvor en ukendt guddom troner.

Hun vil mætte alle munde ved naturens rige bord,
alle gode, alle onde følger hendes rosenpor.

Kys og druer, ven og frænde, rige gaver strør hun ud,
vi fik vellyst uden ende, og keruben står hos Gud.

Kor:

Løft jeres åsyn, millioner! Vend jert blik fra denne
jord!

Søg vor skaber, hvor han bor, over nattens stjernezoner.

Glæde, det er kendemærket på den evige natur.

Glæden, glæden driver værket i det store verdensur,

lokker blomsten frem og sender sole ud i dyst beredt,

himmelkugler, ingen kender, ingen stjernemand har set.

Kor:

Glad som himlens sole træder dansen gennem rummets pragt,
vandrer, brødre, uforsagt, som en helt til sejr og hæder.

Ud af sandheds ildspejl blinker den til forskeren: bliv
ved!

Og til dydens stejle brinker leder den en martyrs fjed.

Fjernt på troens solglansbjerge vajer deres sejrflag,

og fra gravens sprængte væрге ses de midt i englens lag.

Kor:

Lid og tål med tørstigt hjerte for en ny og bedre dag!

Over hvælvets stjernetag får vi løn for al vor smerte.

Gudeløn kan ingen yde – men vær guders væsen tro!

Sorg og armod skal vi bryde, så de frydes med de fro.

Læg din harm og hævn til side, tilgiv selv din fjendes skam,

og lad ingen gråd og kvide, ingen anger plage ham.

Kor:

Stryg hver gældspost, der kan findes, sonet været nid og nag!

Brødre, husk på dommens dag vil hver dom, vi dømte mindes.

Glæden sprudler i pokaler, ja, lad druens gyldne blod

mildne alle kannibaler, gi' den slagne trøst og mod.

Brødre, rejs jer fra jert sæde, tag det fulde glas i hånd,

denne skål til evigt glæde vier vi den gode ånd!

Kor:

Den, som stjerners lovsangstoner og serafers hymner får,

drik for ham, der forestår alt og over alle toner!

Hold dig stærk, om du må lide, hjælp, hvor uskyld trædes ned,

og lad ven og fjende vide, du kan holde svoren ed.

Intet kryberi for tronen – brødre, bli'r end kampen hed,
så lad dåden bære kronen, og slå løgnens yngel ned!

Kor:

Slut jer nær og fast i kæden, sværg ved vinens gyldne
glød

trofast i liv og død, sværg ved ham, der gav os glæden

Kilde: Til glæden og andre gendigtninger / ved Martin N.
Hansen. – Odense Amts Bogtrykkeri, 1967.

Helga Zepp-LaRouche: 25 år efter den forpassede chance i 1989 har vi endnu en chance – denne gang den sidste!

2. nov. 2014 – Et kvart århundrede er lang tid. I mellemtiden er en hel generation, som er født efter Murens fald den 9. nov. 1989, vokset op, og blandt dem, som dengang var børn, har mange kun en vag erindring om denne dag. Og dog var dette øjeblik en af historiens sjældne stjernestunder, et af disse kostbare øjeblikke, hvor menneskehedens skæbne kunne have været vendt til en positiv epoke.

Det var et utroligt øjeblik; folk klatrede op på Muren,

dansede på den og omfavnede hinanden med glædestårer strømmende ned over ansigtet. Og også i de følgende uger lå der en uhyre spænding over Tyskland – den latente uvished om det ville forblive fredeligt, men også en løftet stemnings magi. Beethovens 9. symfoni blev samtidig udsendt to gange over tysk fjernsyn til jul og syntes at være den eneste komposition, som kunne give dette historiske øjeblikks løfte passende udtryk.

Hvad er det, som er gået så katastrofalt skævt? I dag befinder store dele af verden sig i kaos, vi er på randen af en tredje, termonuklear verdenskrig, som ville udslette menneskeheden, hele Sydvestasien er blevet til Helvede på Jord, hvis terrorudsendinge også truer Europa, USA, men også Rusland, Kina eller Indien, og med Ebola truer en pandemi, som på grund af kriminelle undladelsessynder udgør en fare for hele menneskeheden.

Allerede umiddelbart efter Murens fald foreslog Lyndon LaRouche programmet for »Den produktive trekant Paris-Berlin-Wien«, med hvilket Østeuropas industrielle kapacitet kunne have været reddet og moderniseret. Efter Sovjetunionens opløsning foreslog vi så, med programmet for den Eurasiske Landbro som den Nye Silkevej, et koncept, med hvilket Europas og Asiens befolknings- og industricentre kunne være blevet forbundet gennem opbygning af infrastrukturen og de såkaldte udviklingskorridorer. Da den hidtidige modstander i den Kolde Krig, Sovjetunionen, ikke længere eksisterede, kunne denne Nye Silkevej også have dannet grundlag for en fredsorden for det 21. århundrede, som forbandt folkeslagene.

I stedet for besluttede de neokonservative i kredsen omkring præsident Bush sr. og Margaret Thatcher at udvide den eneste, tilbageblevne supermagt, med Det britiske Imperium som model. Med Sovjetunionens forsvinden fandtes der ikke længere nogen, som kunne tvinge dem til at overholde de regler for gensidig kontrol eller krisehåndtering, som selv under den Kolde Krig blev anset for selvfølgelige.

Meget hurtigt fandt man det ikke nødvendigt at holde de løfter, man havde givet Rusland om, at NATO aldrig ville udvides til Ruslands grænser, og skridt for skridt fulgte NATO's og EU's udvidelse mod øst og inddæmningen af Rusland frem til den aktuelle trussel om udstationeringen af polske, militære støttepunkter ved den russiske grænse.

For det nye globaliseringsregime var folkeretten, som er baseret på Den westfalske Fredstraktat, en forhindring, som det gjaldt om at afskaffe så hurtigt som muligt. Den nationale suverænitet, som garanteres i FN-charteret, og som stammer fra Den westfalske Fredstraktat, skulle ofres for overinternationale strukturer, såvel som for den angivelige ret, at man måtte intervenere militært i hele verden af »humanitære« grunde, som kom til udtryk i doktrinen om »Ansvar for at beskytte« (R2P, Responsibility to Protect). Den blev ledsaget af regimeskift imod »skurkestater« som Irak, Afghanistan, Libyen og også gerne Syrien og, om muligt, Iran; af »farverevolutioner«, som finansieredes med milliarder, og hvor betalte aktivister mobiliserede imod regeringer, som endnu ikke havde underkastet sig Imperiet – i Ukraine, i Georgien, i det »Arabiske Forår«; Thailands destabilisering, efterfulgt så snart som muligt af et »Maidan i Rusland«; dernæst uighurernes opstand i Xinjiang-provinsen imod Kina, og sluttelig Honkong.

Ud af Zbigniew Brzezinskis oprindelige »Islamiske kort« i 1980'erne mod Sovjetunionen i Afghanistan voksede så Taliban, al-Qaeda, al-Nusra og nu sluttelig IS-kalifatet; i et kontinuerligt skift blev gårsdagens »frihedskæmpere«, som skulle fjerne »skurkestater«, og som måtte støttes med amerikanske og britiske våben, til terrorister, som man måtte føre krig imod – naturligvis altid ledsaget af en yderligere ophævelse og indskrænkning af borgerrettighederne og den angivelige nødvendighed af at totalovervåge sin egen og sine forbundsfællers befolkning.

Parallelt med afskaffelsen af den internationale retsorden gennem den brutale dominans af den stærkeres ret fulgte også

fjernelsen af de love, som havde beskyttet det almene vel inden for det økonomiske område. Afreguleringen af banksektoren var til stadig større fordel for spekulanterne på bekostning af industri og landbrug. Svælget mellem rig og fattig blev stadig større, hvor 85 personer ejer lige så meget rigdom, som 3,5 milliarder mennesker. Det fald i levestandarden i den såkaldte »fjerde verden«, som har stået på i årtier, og som er forårsaget af Den internationale Valutafonds betingelsespolitik og gribbefondenes praksis, har frembragt betingelser, hvoraf Ebola blot er et eksempel på de kommende, smitsomme sygdomme, som truer menneskehedens eksistens.

Og alt imens NATO's doktrin under den Kolde Krig, MAD-doktrinen, Mutual Assured Destruction (garanteret gensidig ødelæggelse) – altså, at menneskeheden selv ville udløse sin gensidige udslettelse i tilfælde af atomkrig – allerede var et barbarisk Damoklessværd, som hang over menneskehedens hoved, så er forandringen efter afslutningen af den Kolde Krig endnu værre. For nu er det amerikanske missilforsvarssystem i Østeuropa, såvel som doktrinen om »Global Prompt Strike« og »Air Sea Battle« imod Kina, alle baseret på den utopiske forestilling, at det ved hjælp af ny teknologi, såsom cyberkrig, Stealth-teknikker og højpræcisionssystemer, skulle være muligt at vinde et førsteangreb mod Rusland, Kina og andre atommagter.

Det frygtelige er ikke blot, at dette Imperium, med alle disse rænkespil, har efterladt et blodigt spor af kaos og ødelæggelse; det afskyelige er, at »Europa« og Tyskland som en vasal næsten kritikløst har tilsluttet sig denne politik. Det allerførste, som må ske, er en uforbeholden indrømmelse af, at denne politik er fuldstændig og totalt mislykket og har bragt verden til randen af selvødelæggelse.

Lykkeligvis har de stater, som var blevet udset som ofre af denne imperiepolitik, taget konsekvensen og skabt en radikalt anden politisk og økonomisk mulighed. Organisationer, som

tilsammen udgør mere end halvdelen af menneskeheden – BRIKS-staterne, UNASUR, CELAC, SCO, ASEAN og andre stater – har i over et år været i gang med at opbygge en alternativ, økonomisk verdensorden. Den kinesiske præsident Xi Jinping har sat opbygningen af den Nye Silkevej på dagsordenen i alle disse organisationer, som efterfølgende som sit resultat har haft en overflod af infrastrukturprojekter, avantgardeprojekter inden for energiområdet og rumforskning, kreditinstitutioner til finansiering af realøkonomien, såvel som kulturelt samarbejde på baggrund af de respektive, højkulturelle traditioner; en overflod, som man efter europæiske forhold næppe mere kan forestille sig.

Kina, Indien, Rusland, Brasilien, Sydafrika, men også mange andre stater, som er blevet smittet med BRIKS-staternes utrolige optimisme, virkeliggør i dag netop det, som vi for 23 år siden foreslog med den Eurasiske Landbro/Nye Silkevej. Det vil sige, at dette program ikke mere blot er en idé, men at det nu også bliver omsat i praksis.

I BRIKS-staterne har der, frem for alt på grund af de fremragende lederegenskaber hos sådanne personligheder som Xi Jinping, Narendra Modi, Vladimir Putin, Dilma Rousseff og Jacob Zuma, længe hersket en optimisme i befolkningen med hensyn til fremtiden, som så godt som heller ingen i Europa blot kan forestille sig. Alle disse nationer ser sig selv som fremtidige rumfartsnationer, som innovationssamfund og kulturnationer, der fremstiller menneskehedens fremtid langt mere menneskelig, og som vil indlede en fuldstændig ny æra.

Konsekvensen af det her fremførte er, at verden i dag, 25 år efter Murens fald, atter er splittet: på den ene side finder vi den transatlantiske verden, som forfølger en imperial, monetaristisk politik til fordel for små magteliter, og på den anden side finder vi en dynamisk kombination af stater, som har forpligtet sig til et lederskab til fordel for det almene vel og menneskehedens fremtid. De gode nyheder er, at denne splittelse på ingen måde er et jerntæppe, men på baggrund af

Silkevejen er et åbent koncept, som alle verdens stater inviteres til at deltage i og arbejde med på.

Virkeliggørelsen af den Nye Silkevej 25 år efter Murens fald, som et koncept, der skal forbinde folkeslagene, betyder ikke blot en fantastisk chance for, at vi her i Europa kan komme ud af vores nuværende dilemma, som består i, at vi som vasaller i det angloamerikanske imperium er viet til den sikre undergang, men det betyder også en triumf for de idéers magt, hvis tid er kommet.

Og der findes intet bedre kunstværk til at fejre denne årsdag (den 9. november – Murens fald), end Beethovens komposition over Friedrich Schillers »Ode til glæden«[1] med ordene:

Favnet være millioner!

Glædens kys til hver især!

Brødre – over stjerners hær

Må der bo en mild forsoner.

[1] Se den tyske og danske tekst [her](#)

Fantastisk foto af Månen og Jorden taget af Kinas Chang'e-5T

Kinas Chang'e-5T rumfartøj tog på sin mission om at flyve rundt om Månen, et fantastisk fotografi af Månens bagside i forgrunden af billedet, med Jorden i baggrunden. Fotografiet

kan ses på

<http://english.peopledaily.com.cn/n/2014/1029/c98649-8801576.html>

Chang'e-5T nåede frem til Månen den 27. okt., skulle blive dér i 32 timer og dernæst foretage de nødvendige justeringer for at flyve hjem.

Leder fra LaRouche-bevægelsen 2. nov. 2014: På randen af termonuklear krig, eller på randen af Det britiske Imperiums endelige nederlag

I en udstrakt dialog med medarbejdere lørdag morgen undersøgte den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche de ekstraordinære skred, som har fundet sted i løbet af den seneste uge, begyndende med lanceringen af en særdeles synlig revolte imod Obama-præsidentskabet udført af Pentagon og betydningsfulde grupperinger i Obamas eget Demokratiske Parti.

LaRouche bemærkede også, at faren for en generel krig – inklusive en termonuklear udslettelseskrig – også er større nu, end på noget andet tidspunkt i den seneste tid, på grund af Det britiske Imperiums desperation over udsigten til totalt nederlag, som repræsenteres af initiativer fra BRIKS-landene

og andre nationer, som samler sig omkring den Nye Udviklingsbank, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank og andre tiltag. Den kendsgerning, at et levedygtigt alternativ til den død og ødelæggelse, som følger i kølvandet på det britiske imperiesystems kollaps, driver London – og dets lakajer, såsom den amerikanske præsident Barack Obama – til at forcere et opgør med Moskva og Beijing.

Blot i løbet af de seneste 24 timer er der fremkommet nye tegn på denne desperate forcering af krigen, inklusive: trusler fra neonazister i Ukraine om at gennemføre et militærkup imod præsident Poroshenko, hvis han ikke går hurtigt nok frem med brylluppet mellem Kiev og NATO og Den europæiske Union; og det bloddryppende angreb på Kinas præsident Xi Jinping fra Elizabeth Economy, direktør for Asiatiske Studier ved Rådet for Udenrigsrelationer i november/december-udgaven af deres udgivelse, Foreign Affairs, i hvilken hun kræver en amerikansk militæroprustning og et fremstød for farverevolutioner over hele Sydøstasien for at sætte den »nye kinesiske Kejser« på plads.

LaRouche bemærkede imidlertid, at en betydningsfuld kursændring er blevet indledt i USA i løbet af den seneste uge, hvis hovedformål er at stoppe Tredje Verdenskrig ved at gennemtvinge et engrossalg, som skal udrense Obamas Hvide Hus og det Nationale Sikkerhedsråd. LaRouche manede til forsigtighed og sagde, at der skal gøres meget mere for at stabilisere denne kursændring, men bevægelserne i løbet af de seneste syv dage har været dramatiske.

»I dag«, sagde LaRouche til sine medarbejdere, »viser kendsgerningerne, at Obama er på vej ned. Betydningsfulde kræfter er i bevægelse, og deres handlinger har endnu ikke nået toppunktet.«

LaRouche tilføjede, at hvis processen med at bringe Obama til fald fortsætter fremad, vil det bringe den overordnede, britiske plan i fare. Han nævnte det nylige genvalg af den

brasilianske præsident, Dilma Rousseff, som en sejr over de britiske bestræbelser på at destabilisere Brasilien og fjerne landet fra BRIKS-sammenhængen.

»Nu kan vi«, forklarede LaRouche, »skabe en række operationer, som fører til Obamas fald og en sejr over det, han repræsenterer som en britisk agent. Vi har en åben mulighed for succes, hvis vi kan bevare vore kræfters momentum over de næste par uger.«

LaRouche refererede udtrykkeligt til en række afsløringer i løbet af de seneste par dage, som i vid udstrækning var blevet publiceret, og som detaljeret beskrev Obamas og hans Hvide Hus' og nationale sikkerhedsteams totalt inkompetente sabotage af planerne for krig mod Islamisk Stat, som Pentagon og stabscheferne omhyggeligt har udarbejdet. Disse lækager, som indbefatter to følsomme memoer om Det hvide Hus' forkludring af krigsplanerne, er blevet godkendt i toppen af Pentagon og udgør blot en åbningssalve for en kampagne, som forventes at eskalere i næste uge i kølvandet på midtvejsvalget. Hovedmål for udrensningen i Det hvide Hus er Obamas stabschef Denis McDonough, hans nationale sikkerhedsrådgiver dr. Susan Rice og hendes næstkommanderende Ben Rhodes og Tony Blinken. Pentagons bestræbelser tilskyndes af en voksende gruppering af seniorer i det Demokratiske Parti, som nu ser Obama som det Demokratiske Partis død.

LaRouche sagde til sine medarbejdere, at

»USA kan ikke overleve under det aktuelle lederskab. Vi befinder os imidlertid ved et vendepunkt. Dette vil imidlertid tage til i styrke. Vi må sikre skiftet.

Obama er ved at gå ned som Det britiske Imperiums største aktiv. Det nuværende system er dødsdømt, og den eneste mulighed er at skylle det ud i toilettet og tilslutte sig det nye system. Obama er i færd med at blive skyllet ud i toilettet.«

Toogtredive nationer inklusive USA repræsenteret i Havana på møde om Ebola

30. okt. 2014 – For anden gang på ti dage var den Bolivariske[1] Alliance af Folkeslagene i Vort Amerika (ALBA) vært for et møde i Havana, Cuba, med det formål at udstikke strategier til bekæmpelse af Ebola-epidemien. Til forskel fra det første møde den 20. oktober, som inkluderede repræsentanter fra ALBA's ni medlemsnationer, bragte sammenkomsten den 29.-30. okt. lægelige specialister og teknikere fra 32 nationer, inkl. en embedsperson fra USA's Center for Sygdomskontrol (CDC), sammen.

Formålet med mødet er at udarbejde en handlingsplan, som dernæst vil blive sendt til statsoverhovederne og sundhedsministrene i Alba-nationerne ikke senere end 5. nov., selv om samarbejdet går langt ud over Alba-gruppen. De intense drøftelser fokuserede på de specifikke forholdsregler, som må tages, inkl. beskyttelse af sundhedspersonale, uddannelse, grænsekontrol, forebyggelse, hospitalspleje og at sørge for, at befolkningerne er uddannede og informerede om Ebola, med henblik på at konfrontere det, som en repræsentant fra Verdenssundhedsorganisationen, WHO, kaldte en »reel fare« for, at Ebola kom ind i området. Dr. Carissa F. Etienne, direktør for Pan American Health Organisation (PAHO), understregede, at mødet vil hjælpe med at identificere svagheder og styrker i de nationale planer med henblik på at udarbejde en fælles strategi imod Ebola.

Associated Press rapporterede den 29. okt., at det var en overraskelse, at Nelson Arboleda, CDC's direktør for Mellemerika, deltog. I en tale på mødet den 30. okt. understregede den cubanske præsident Raul Castro nødvendigheden af, at USA og Cuba tilsidesatte deres politiske uoverensstemmelser og samarbejdede om at bekæmpe Ebola. Mens Barack Obama fortsætter med at forsvare den dødelige virus' menneskerettigheder og spreder misinformation og løgne om den, kontaktede CDC, iflg. rapporter, Udenrigsministeriet for at arrangere amerikansk repræsentation på mødet i Havana, hvorefter Arboleda, som har base i Guatemala, rejste til Cuba.

Ifølge AP har CDC tidligere sendt repræsentanter til Cuba, og også været vært i USA for cubanske embedsmænd fra sundhedssektoren. I sidste uge deltog den amerikanske topdiplomat på øen også i en briefing om Ebola, som udenrigs- og sundhedsministrene holdt for udenlandske diplomater. Arboleda sagde til reportere, at »dette er en global nødsituation, og vi bliver nødt til at arbejde sammen og samarbejde. Vi vil gøre alt for at sikre en hurtig diagnosticering af patienterne for at bryde overførselscyklussen ... Vi vil gerne samarbejde med alle de aktører, som opererer i området, for at sikre, at vi har en effektiv, international respons mod virussen, rapporterede 14yMedio den 29. okt. Arboleda understregede også vigtigheden af, at cubansk og amerikansk sundhedspersonale arbejder sammen i Vestafrika.

[1] Af Bolivar, Simon (1783-1830), venezuelansk militærperson og politisk leder, som spillede en central rolle i Latinamerikas succesfulde kamp for uafhængighed fra spansk imperium.